

انتخاب یک شبکه یکپارچه دوچرخه بر مبنای شاخص های کلان و خروجی های نرم افزار EMME/2 در شهر تهران

امین احمدی، کارشناس ارشد مهندسی و برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه علم و صنعت ایران، مدیر پروژه
شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران¹
مرتضی خشایی پور، کارشناس ارشد مهندسی و برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه علم و صنعت ایران، معاون
مطالعات و برنامه ریزی سازمان حمل و نقل و ترافیک²
غلامرضا طاهر نیا، کارشناس ارشد راه و ترابری دانشگاه علم و صنعت ایران، مدیر واحد مطالعات و
برنامه ریزی سازمان حمل و نقل و ترافیک³
¹ a_ahm2004@yahoo.com.09122795207
² m_khashaypoor@yahoo.com.09123039677
³ taherneia55@yahoo.com.09123989582

چکیده

همگام با رشد جمعیت و بزرگ شدن شهرها و نیز افزایش سطح تولید و تملک وسیله نقلیه، مشکلات گریبانگیر سیستم حمل و نقل شهرها افزایش یافته است. بر اساس تحقیقات انجام شده، ارائه و اجرای راهکارهای مدیریتی سیستم حمل و نقل در کنار ابزارهای پولی و مالی می تواند در حل این مشکلات، کارآمد باشد. از جمله راهکارهای مدیریتی سیستم حمل و نقل، توسعه حمل و نقل سبز (عمدتاً شامل دوچرخه سواری و پیاده روی) است. با توسعه میزان استفاده از این شیوه های جابجایی، اثرات سوء ناشی از حمل و نقل موتوری نظیر آلودگی هوا و مصرف ناکارآمد انرژی کاهش می یابد. در این مقاله سعی شده در مقیاس کلان بر اساس پارامترهای گوناگون از جمله تقاضای سفر با دوچرخه و نیز پارامترهای موثر سیستم حمل و نقل، یک شبکه یکپارچه دوچرخه برای شهر تهران پیشنهاد گردد تا با اجرا و شکل گیری سیستم یکپارچه دوچرخه همگانی، گرایش به سفر با این وسیله افزایش یابد. تمرکز این مقاله بر روی چگونگی انتخاب شبکه پایه و نهایی دوچرخه در شهر تهران می باشد.

کلید واژه: انتخاب، شبکه یکپارچه دوچرخه، پارامترهای کلان.

